

Izkaža
vsak mesec enkrat.
—
Uredništvo in uprav-
ništvo je v Šolentur-
gevi ulici 51.

MOJ DOM

Oglase se računa po
posameznem ceniku.
Tiskarna Maks
Mr. v Ljubljani.
Odgovorni urednik:
Ivan Petkovšek.

Glasilo Pokrajinske zveze društev hišnih posestnikov za Slovenijo v Ljubljani.

Štev. 6.

Ljubljana, 20. junija 1922.

Leto II.

Redni občni zbor Prvega društva hišnih posestnikov v Ljubljani.

Kakor je bilo objavljeno, vršil se je dne 21. maja 1922 dopoldne ob 10. uri v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani redni občni zbor Prvega društva hišnih posestnikov v Ljubljani, ki je bil sicer, vpoštevaje pri tem izvanredno lepo vreme in druge vzroke, dobro obiskan in to večinoma iz krogov malih hišnih posestnikov in posestnic iz ljubljanskih predmestij, Vodmata ter Šiške. Na našo žalost pa moramo konstatirati, da so boljše situirani hišni posestniki, razen par častnih izjem, izostali od našega zborovanja in s tem pokazali prav malo smisla za skupno delo in skupne stanovske interese. Upamo, da bo ta naš rahel opomin zadostoval za naše prihodnje shode in zborovanja, ker brez naše organizacije utegnejo za nas nastopiti še slabši časi.

Predsednik gospod nadsvetnik Freljih otvori redni občni zbor, konstatira sklepčnost ter navzoče pristrčno pozdravi. Ko stopi v dvorano zastopnik društva kučevalnika iz Zagreba, gospod odvetnik dr. Ivo Pilar, ga predsednik v imenu vseh zborovalcev najpristrčneje pozdravi ter se mu zahvali za njegovo udeležbo. S tem je pokazal, da se hoče društvo hišnih posestnikov v Zagrebu z nami solidarno borovati toliko časa, da pridemo do svojih pravic. Zato je naše največje veselje, da se je gospod doktor udeležil našega zborovanja in mi mu obljubujemo, da hočemo vedno z njimi skupaj delovati in njih predloge skupno reševati. Občnega zbora se je udeležil tudi g. Žnideršič kot zastopnik iz Jesenic, katerega predsednik istotako pristrčno pozdravi. Nadalje izvaja predsednik, da bodo zborovalci iz njegovega poročila izprevideli, da je društvo potrebno in če bi ga danes ne imeli, bi ga morali ustanoviti.

Ko prevzame predsedstvo podpredsednik gosp. Dragotin Hribar, poda predsednik Freljih sledeče poročilo:

Ko smo se lansko leto razšli po spoznanju nove nameravane stanovajske uredbe, smo bili v marsikaterem oziru na slabšem, kakor nam je bilo v Beogradu zagotovljeno. Centralna vlada v Beogradu je sicer ministrstvu naročila, da se mora srbska uredba za naše kraje izjednačiti, mesto tega so pa hoteli naprtiti nam povsem drugo veliko slabšo uredbo. Da so bili takrat naši protesti umestni in da smo marsikaj dosegli, se je pokazalo s pozneje došlo uredbo. Če takrat ne bi bili tako

energično nastopili, bi imela ta uredba moč za par let še naprej. V materialnem oziru smo z njo pridobili, v pravnem pa se je naš položaj še poslabšal, ker dotični gospodje, ki so delali na uredbi, ne poznajo dejanskega položaja. Glede stanarine od stanovanj smo izposlovali štirikratno oziroma šestkratno zvišanje. Trgovski in poslovni prostori pa so sedaj glede najemnine prepuščeni prostemu sporazumu. In ravno tisti, ki so se prvi poslužili te uredbe, so pri današnjem shodu odstotni, mesto da bi se bili shoda udeležili, k čemur bi jih že njih dolžnost vezala. Mi, ki smo tukaj navzoči, jim moramo povedati, da bi brez našega delovanja bili dosti na slabšem. To uredbo pa se je hotelo mesto zboljšati, poslabšati, hoteli so vzeti prostost lokalov in mesto šestkratnega zvišanja določili le štirikratno zvišanje. Ko smo to zaznali, sklicali smo protestne shode, šli smo v Beograd, Zagreb. Zboljšalo se je to, da zakon ne obstoji za 6 let, kar je predlagal demokratski klub, ampak faktično le za dve in pol leti in se je preprečilo, da se nam ni vzelo prostosti trgovskih in poslovnih lokalov.

Dotični klubi so se potem zedinili tako, da je zakon izšel decembra lanskega leta. Ta zakon ni dober, je tehnično in juridično popolnoma pomanjkljiv in zopet, kakor sem poprej omenil, le za pravnike. Nekateri paragrafi so spremenjeni, drugi so samo podaljšani, pri vsem pa se vidi, da je delal ta zakon samo dotični referent, kateri o stvari ni bil poučen. Omenim samo to, da je ironija člen 1., glasom katerega imajo veljati za ureditev vseh odnosov predpisi oblih zakonov, ker se v vseh naslednjih členih to določilo preključuje. Kar ta člen pové, vsi naslednji členi ovržejo in pač ni misliti, da ima kateri hišni posestnik kako pravico v svoji hiši. Letošnje leto je ostalo vse popolnoma pri starem, zato se ne dajte zapeljati od nikogar, da Vam bo izposloval kakih pravic. Odpovedati morete le tistemu, kdor ima 60.000 Din. letnih dohodkov ali pa, če ima poldrugi milijon premoženja. Seveda tega ne boste napravili, ker potem gotovo dobite slabšega najemnika. S 1. januarjem 1923 je pa prosto dano hišnemu posestniku, da se dogovori z najemnikom glede najemnine. Če se posestnik in najemnik sporazumno domenita, potem to velja in nima nihče nič ugovarjati. Če pa med hišnim posestnikom in najemnikom ne pride do sporazuma glede določitve najemnine, se pa razsodi pri razsodišču. Kdo bo to

razsodil, nam še ni znano, ker bo to predpisano v pravilniku. Predpisano pa je, da se morajo pri določevanju najemnine vpoštevati vse okoliščine, davki, popravila, amortizacija vloženega kapitala in drugo; dalje se imajo vpoštevati premoženjske razmere tudi tistih, ki sstanujejo pri najemniku. Pravilnik za Dalmacijo predpisuje še sedaj na podlagi sedanje uredbe, da je treba pri določitvi stanarine vpoštevati premoženjske razmere vseh rodbinskih članov, ki stanujejo skupno. Sedaj se v mnogih slučajih pripeti, da je v stanovanju najemnik, ki plača le trikratno povišanje, njegovi starši ali drugi sorodniki, ki prebivajo v istem stanovanju, pa imajo lahko milijonsko premoženje in ne pride sedaj to pri določitvi stanarine nič v poštev.

Kar se tiče odpovedi, bo gospodar po novem letu imel pravico do svojega stanovanja. Torej tudi tisti, ki je kupil hišo po l. 1916, ker v zakonu to ni izvzeto, mislim, da tega tudi pravilnik ne bo smel obsegati. Nejasno pa je, kako je s tistimi, ki nimajo stanovanja ali pa bivajo v drugem kraju in se potem preselijo v kraj, kjer imajo svojo hišo. Nejasno je tudi, kako je s tistim posestnikom, ki je imel v tuji hiši naravno stanovanje, pa ga je moral zapustiti. V tem oziru smo že napravili korake, da se to v pravilniku izenači. Po tolmačenju zakona bi imel samo tisti hišni lastnik pravico do stanovanja, kateri stanuje tudi v stanovanju. — Nesmisel je v členu 6, kateri v drugem odstavku pravi, da so pritožbe zoper stanovanjsko oblast samo takrat dopustne, če ni bil dotični sklep napravljen enoglasno. Glasovanje je tajno in kdor bo povedal, kako so se sklepi vršili, bo kršil uradno tajnost in imel jako neprijetno stališče. Torej hišni posestnik in ravno tako najemnik ne moreta vedeti, kako so se sklepi vršili, ker o tem ne bodeta obveščena, kateri zastopnik je nasprotno glasoval. Proti temu smo ugovarjali in zahtevali, da se to potom pravilnika primerno popravi.

Po tem zakonu ima minister pravico vpeljati neke nadzornike za stanovanja. Če ti nadzorniki le ne bodo samo neki plašč socializma, da bodo čuli le zahteve najemnikov, ne pa tudi onih hišnih posestnikov. Jaz upam, da se bo institucija vršila tudi v tem smislu, da se bo ugotovilo, kako najemniki kvarijo stanovanja.

Torej toliko o tem zakonu, ki stopi 1. januarja 1923 v veljavo. Zakon je jako kratek in pomanjkljiv. Hišni posestniki v Ljubljani, Zagrebu in Karlovcu smo se

združili in poslali centralni vladi skupne predloge za pravilnik k temu zakonu. Zahtevali smo, kar je minimum naših zahtev, kar se mora sprejeti v pravilnik, da hišni gospodar stanovanja sam oddaja, da ima za sebe in svoje otroke vedno pravico do stanovanja in da je kršitev hišnega reda takoj vzrok za odpoved. Glede hišnega reda smo dobro utemeljili in upamo, da se tega, kar je bilo že v prejšnjih avstrijskih naredbah, ne bode prezrlo. Dalje smo zahtevali, da se mora pri določitvi stanarine uvaževati premoženjske razmere vseh najemnikov, ki stanujejo v dotičnem stanovanju. Končno smo zahtevali, da mora imeti pritožba odločilno moč. To je nonsens in velika krivica, da pritožba nima odločilne moči, ker, če se v II. instanci drugače razsodi, ni mogoče najemnika, kateremu se je stanovanje v I. instanci nakazalo in se je vanj vselil, potem ven spraviti. Predlagali smo, da se določi, da se mora z vselitvijo toliko časa čakati, dokler ni končno veljavno odločeno, komu pripade dotično stanovanje. Omenim še, da smo lansko leto, ko je izšla nova stanovanjska uredba, imei enketo šele tisti dan, ko je bil pravilnik že tiskan. Ker je bilo vse šele zadnji trenutek sklicano, me niso dobili, ker niso hoteli, da bi jim povedali napake dotičnega pravilnika. Na našo obširno spomenico, ki smo jo napravili na g. pokrajinskega namestnika, je izšel nov pravilnik, ki pa žalibog ni popolnoma nič boljši, samo bolj obširen je. Na naše želje se ni dosti oziralo. Pri g. pokrajinskem namestniku smo se pritožili tudi glede tega, ker so v Ljubljani stanovanja pečatili, kar se nemara nikjer na svetu ni godilo. Vsi naši ugovori niso pomagali toliko časa, da smo se morali obrniti na g. ministra Hribarja. Potem se je to nasilje takoj odpravilo.

Vidite, kaj smo imeli posla s stanovanjskimi naredbami, vidite, da je treba paziti na vsako točko, na vsak korak. Delovali smo pa tudi na drugem polju. Imeli smo opraviti z dimnikarskimi mojstri, ker so revirje tako razdelili, da ni zadovoljen noben hišni posestnik. Ugovarjali so tej razdelitvi občinski svet, stavbeni urad, trgovska zbornica, razni drugi uradi, ali razdelitev se je kljub temu izvršila. Pritožba proti temu je šla v Beograd, kjer sedaj počiva, upamo pa, da pri tem ne bo ostalo. Apelirali smo na dimnikarske mojstre, naj se z nami sporazumejo in sedaj se pogajamo, da bi plačevali direktno tudi najemniki za dimnike. Dalje smo protestirali proti popisu stanovanj v Ljubljani, ne zaradi tega, da bi bili proti temu, ampak, ker se je to že itak po prejšnjih komisijah ugotavljalo in se je hotelo sedaj najemnike določiti brez naše vednosti. Revizija se potem ni vršila, ravno tako se tudi globa, ki se je zapretila, ni naložila v plačilo.

Omenim še dalje, da smo protestirali proti temu, ker se je nekaterim hišnim posestnikom, ki niso odpravili snega, naložila visoka kazen.

Dalje smo protestirali glede vožnje težkih avtomobilov. To vožnjo so potem prepovedali in če se kje ponovi, naj se prizadeti obrnejo na naše društvo, da bomo podvzeli potrebne korake.

Omeniti mi je še, da šteje društvo sedaj 1026 članov; med letom jih je pristopilo 243. Vsled smrti pa smo izgubili 11 članov, ki so bili dolgo vrsto let pri društvu. Pozivam Vas, da v znak žalovanja vstanete iz sedežev, gospoda zapisnikarja pa, da to zabeleži. Marsikateri izmed teh se je veselil, da bo končno vendarle dočkal prostost, pa je moral oditi, ne da bi bil deležen vsaj izboljšanja razmer, dasi isto ni kaj znatno, nasprotno, z novim stanovanjskim zakonom nismo in ne moremo biti zadovoljni. Minister dr. Kukovec je sicer rekel, da tedaj, ko je ta zakon izšel, ni bilo od naše strani nobenega odpora in da smo z njim zadovoljni. Mi nismo znali za vsebino tega zakona do 24. marca, šele tedaj smo zvedeli za njega vsebino. Nikakor ne odgovarja resnici njegova trditev, da se prej še dihati nismo upali, ker poprej so bile naredbe dokaj jasne, sedanje pa so nerazumljive in pomanjkljive, napravljene le za juriste. V tem oziru je tudi njegovo glasilo »Jutro« pisalo, da je zakon pomanjkljiv in da se pri marsikateri točki ne ve, kaj hoče. G. minister Kukovec je na shodih trdil, da bo za hišne posestnike prišla prostost, pozneje kot minister je pa nasprotno storil. Toliko na ta članek g. ministra.

Kratko omenim še par stvari. Občina ljubljanska rabi denar za investicije in tudi nas hišnih posestnikov ni mogla prezreti ter je zvišala gостаščino za 100 %. Ljubljana je res potrebna popravila, ker se je poprej premalo delalo in se je veliko zanemarilo, ali v sedanjih neznosnih razmerah naj bi se storilo le toliko, da bi šlo gospodarstvo naprej, da bi se ne delali preveliki dolgovi. Mi smo zahtevali, naj se prej proračun napravi, potem bomo videli, če moremo tako globoko poseči. Glede plačevanja za stanovanjski fond smo omenili, da nimamo popolnoma nič proti temu, če najemniki nekaj žrtvujejo za to, samo, naj se pobira za ta fond direktno pri najemnikih ne pa potem hišnih posestnikov, nas se naj sploh izvzame, mi smo že dosti žrtvovali, ko smo že zidali. Če bi hišni posestnik izterjaval za ta fond, bi vsakdo mislil, da je to za njega, v resnici pa gre skoro vsa najemnina za javne dajatve, za popravila in za drugo pa ne ostane ničesar.

Obdačiti se je hotelo tudi vse vrtove pri hišah. V občinskem svetu se mi je posrečilo doseči, da so se vrtovi od obdavčenja izvzeli.

Glede davka na prirastek. Ta davek bil bil morda sam na sebi in v gotovih mejah opravičen, ali mora se ga pošteno in pravično odmeriti. Veste vsi, da je nemogoče od številke plačevati davek, posebno, ko se je vzelo za plačevanje večinoma 20 % pristojbino. Protestirali smo, da bi smel občinski svet napravljati tako velika bremena. Če pa že pride do tega, naj se obdavčijo vsi, ne pa samo mesto Ljubljana. Mi smo stvarno dokazali, da bi bil ta davek zahtevati le od vrednostnega prirastka ne pa od številke. Toliko glede občinskih zadev. Sedaj se morda ne vpelje, ker je občinski svet razpuščen.

Videli ste iz poročila, da je društvo vendarle nekaj delalo in da je obstoj dru-

štva potreben. Mi se podvržemo vsaki kritiki in imate prostost, da predlagate nov odbor. Glede lista »Moj Dom« nekateri pravijo, da je potreben, drugi zopet, da ne. Fakt je, da drugi listi brez velikih stroškov nočejo priobčevati nobenih pojasnil. Ker se moram z listom največ sam pečati, bi prosil, da bi tudi drugi sodelovali. Na Jesenicah in Trbovljah delujejo v tem pogledu, nam pošiljajo članke, medtem, ko v Ljubljani tega nobeden ne stori. (Odobranje.)

Poročilo je v razpravi in prosim, da se oglašate k besedi.

G. Hribar: Cenjena gospoda! Iz poročila g. predsednika ste čuli, kaka pota je moral hoditi odbor, če je hotel kaj doseči. Gospoda, ni veliko, kar se je doseglo, a vendar nekaj je. Če drugega ne, je v tem že to, da pokažemo, da smo hišni posestniki še pri življenju in da hočemo živeti. Res je, da vse naredbe in zakoni, ki se ustvarjajo, niso v prid in hasek hišnih posestnikom. Za vsakega človeka, ki je 24 let star, pravijo, da je dorastel, da se lahko udeležuje javnega življenja. Gospoda, hišni posestniki, če pogledamo po dvorani, smo vsi že skoraj sivi starčki in nam se jemlje ta pravica, da bi smeli s svojim premoženjem razpolagati. (Medklici: Res je!) Če je bil tak zakon, katerega nam je naprtla avstrijska vlada, potreben med vojsko, ker bi se bila takrat, ko so bili možje odpoklicani k vojakom, morda godila komu kaka krivica, ni pa nikakor prav, da se tak zakon danes izvršuje. Vsak hišni gospodar vé ceniti stisko onih, ki nimajo stanovanja, ali nasilje je, da se mu sili nekoga v hišo, katerega ne mara, vsled česar pridejo potem tiste neprilike, ki izhajajo iz tega zakona. Že marsikdo bi bil zidal, če bi smel s hišo tako prosto razpolagati kakor z novci, ali vedel je, če jih vzida, da bo imel samo večne neprilike. (Medklici: Res je!) Gospoda, jaz mislim, da ste iz poročila tudi razvideli, da je društvo potrebno. Kar posameznik ne more doseči, lažje to stori društvo. Zato bi jaz prosil, da bi se med tistimi, ki še niso člani, agitiralo, da se udružijo. Ako bomo jačje in močnejše nastopili, potem ni misliti, da bi ne prišli do svojega cilja. Posebno pa je treba, kar je tudi g. predsednik povdarjal na raznih shodih, da bi se pri prihodnjih volitvah izbrali taki možje, katerim so gospodarski interesi pri srcu, ne pa politični. Gospodarstvo naj bode zase in politika zase, kar je politično, to nikdar ni dobro za gospodarstvo, zato moramo dobiti možje, ki so pripravljeni se žrtvovati za dobro gospodarstvo. (Tako je.) Da pridemo hišni posestniki enkrat do uravnavanja naših razmer, je treba edinosti in vsi skupno moramo zavzemati to stališče, da naj bo gospodarstvo zase in politika zopet zase. Saj ne rečem, da politika ni potrebna, ali naj bi se to polje nekako razčistilo v tem smislu, kakor sem rekel. Jaz mislim, če bi se stanovi pridobili bolj zase, da bi bilo boljše in kadar bi se delale take naredbe, bi tudi oni sodelovali, ki imajo skušnje. Potem bi ne bilo več takega pritiska proti gospodarjem, ki so steber države. (Odobranje.)

Nato govori g. dr. Pilar iz Zagreba: Gospoda, zelo drago mi je, da Vas zamorem v imenu zagrebškega društva kućevlastnikov srčno pozdravljati. Drago mi je, da Vas morem danes tukaj pozdravljati ne samo radi onih tradicionalnih odnošajev med Vami Slovenci in nami Hrvati, temveč tudi radi borbe, ki jo vodimo skupno in katera borba je borba za socialno pravo. Ni dvoma, da se nahajajo hišni posestniki danes glede njih imovine v docela nesocialnih razmerah. Razmere, ki vladajo pri nas, slične so Vašim tu, le, da moram priznati, da je pri nas še manj reda. Hišni posestniki v Zagrebu morajo drž. uradniku dajati stanovanje, ker mu država ne plača toliko, kolikor potrebuje za življenje. Radi tega je pri nas ideja organizacije krepko nikla. Videli smo, da samo društveno delo nam ne pomore in pristopili smo v ekonomsko organizacijo, takozvano gospodarsko zadrugo. Vodilna ideja te zadruge je, da je v prvi vrsti kreditna organizacija, da daje posestnikom, kateri nimajo toliko, da bi mogli hiše popravljati, denar, da jim hišni treba prodajati. To zadrugo smo osnovali, da se moremo braniti proti raznim verižnikom, ki navaljujejo na hiše. Kasneje hočemo držati tudi skladišče, da bomo mogli posestnike podpirati s cenanim blagom; to bo zadruga za nabavo materiala. To bi bila ena smer našega delovanja in jaz sem dobil specijalen nalog, da Vas o tem obvestim. Druga smer pa je, da smo prišli do spoznanja, da našim nasprotnikom sami hišni posestniki ne bomo mogli biti kos in pričeli smo stremeti za tem, da bi se združili z zemljiškimi posestniki. Za to imamo že več razlogov. V Beogradu so na delu tajne sile, ki bi nam hotele ogroziti našo lastninsko pravico. Naša ideja je, da najprej organiziramo zemljiške posestnike in potem morebiti tudi industrijo. Naše prizadevanje je tudi, da pridemo v zvezo z vsemi sličnimi organizacijami tudi preko državne meje, zlasti z onimi v Češkoslovaški.

Želeč mnogo uspeha tudi na Vaši strani, zaključujem svoja izvajanja, se Vam lepo zahvalim za prijazen sprejem in Vam kličem: živeli bratje, živelo društvo hišnih posestnikov! (Živahno pozdravljanje.)

Predsednik g. Iv. Frelih: Vaše pritrjevanje mi je dokaz, da se g. dr. Pilarju zahvaljujete. Izrečem mu zahvalo še enkrat tudi jaz. Glede produktivne zadruge, o kateri je govoril g. dr. Pilar, omenim, da smo jo hoteli osnovati pri nas že pred leti, bilo pa je zanjo premalo zanimanja in je tako stvar zaspala. Ali treba bo, da se bomo tega oprijeli tudi mi. Ravno tako se bo tudi treba zavzeti za idejo, združiti se z zemljišnimi posestniki. To sem jaz prvi že lansko leto sprožil in zborovalcem obrazložil, da smo, če ne bomo iskali novih zaveznikov, prešibki, da bi izvojevali dobre uspehe. Sile tajne so močne, zato Vam priporočam tudi to idejo gosp. doktorja, da trezno preiščujemo, kdo nas bo rešil, sami bomo preslabi, če bomo pa imeli zaveznike po celi državi, v zadnji vasi, potem se nam ne bo treba nikoli bati, da bi izgubili svojo lastnino. Zato se gosp.

doktorju ponovno zahvaljujem in mu obljubujem, da bomo tudi njegove skupščine v Zagrebu vedno posečali. (Odobrovanje.)

K besedi se oglasi g. Ogrin: G. predsednik Frelih, naš bivši občinski svetnik, se je med drugim dotaknil tudi delovanja bivšega občinskega sveta. Ker se je gosp. Frelih nahajal v bivšem občinskem svetu v opoziciji, je seveda moral vse predloge negirati. Ljubljana je bila vsled po vojni nastalih razmer nekaka zmučena in je treba, da se spravi v red. Za to pa je treba seveda tudi denarja, brez denarja se ne bi ničesar storilo in če se politika uganja, da se proti vsakemu dohodku, ki bi ga občina dobila, zavzema negativno stališče, potem to še ni gospodarsko postopanje. Če se da za tlakovanje 25 milijonov, bo eno tretjino Ljubljane tlakovane. Mi smo na velikem dobičku vsako leto, če se ne nasuje, ampak tlakuje. Glede davka na prirastek mislim, da nas hišnih posestnikov ne tangira. Ravno tako je tudi s parcelami, saj imamo hiše, saj nimamo parcel, kar imamo, pa ne bomo prodajali. Zaradi tega mislim, da imam prav, da delovanje bivšega občinskega sveta, ki je bil včeraj nepravilno razpuščen, opravičujem in po mojem mnenju, ki sem tudi hišni posestnik...

(Konec prih.)

Iz naših organizacij.

Hišni posestniki ljubljanski se ponovno nujno opozarjajo, da nemudoma poravnajo na zadnjem obnem zboru določeno in v zadnji številki »Mojega doma« objavljeno članarino za leto 1922. Dasiravno je vsak ljubljanski in okoliški hišni posestnik prejel »Mojemu Domu« priloženo položnico, s katero naj bi poravnal na njega odpadlo članarino, vendar moramo kot sramoto ugotoviti, da je do danes plačalo članarino od nad 1000 članov komaj 200. Prosimo torej, da vsak hišni posestnik takoj stori svojo dolžnost in pošlje s sprejeto položnico članarino za tekoče leto. Ako člani ne bodo redno skrbeli za dohodke naše organizacije, bomo primorani članarino izterjevati po najetih osebah, za kar jim bomo morali plačati 10% od članarine, kar bomo primorani zaračunati članom, ker društvo ne more takih izterjevalnih stroškov samo trpeti. Kdor nima položnice, naj jo blagovoli vzeti v društveni pisarni.

Ljubljanskim hišnim posestnikom. Ker je pokrajinska vlada za Slovenijo odobrila od občinskega sveta ljubljanskega do 1. maja 1922 dalje za 100% povišano gostiščino, se hišni posestniki ljubljanski opozarjajo, da imajo sedaj pravico to povišano gostiščino od strank naknadno od 1. maja dalje izterjati. Za gostiščino veljavni ključ je bil natisnjen v »Mojem Domu«.

Našim naročnikom. Ker obsega predsednikovo poročilo na zadnjem obnem zboru Prvega društva hišnih posestnikov v Ljubljani obširno kritiko zadnjega stanovanjskega zakona, dalje pa tudi natančni opis o vsestranskem društvenem delovanju, se nam je zdelo umestno, da objavimo

daljše poročilo o tem obnem zboru. Naročniki naj nam to oprostite, ker bodo poročilo gotovo čitali z največjim zanimanjem.

Hišni posestniki! Plačujte redno članarino za svoje društvo in pridobivajte za našo organizacijo nove člane!

Stavbna družba d.d.

LJUBLJANA.

LEVSTIKOVA ULICA ŠTEV. 19.

Stavbno podjetje.

Tehnične pisarne za vse stavbne konstrukcije.

Tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna dela in pohištvo.

Strojne opekarne v Kosezah in na Viču.

Kamno lom v Podpeči.

Trgovina

IV. BONAČ, Ljubljana
Šelenburgova ulica 5.

priporoča svojo veliko zalogo vseh pisarniških potrebščin.

Tiskovine vseh vrst se natisnejo v najkrajšem času.

Prodaja na primerna odplačila!

Amerikanska turdka

„SINGER“ šivalni stroji

Bourne & Co., New York

je razširila svoje podjetje v državi SHS ter je v stanu prevzemati vse v to spadajoče posle kakor: urejevanje tvornic s specialnimi »Singer« šivalnimi stroji vseh vrst z električnim pogonom; poleg tega ima v zalogi vse vrste strojev za obrt in industrijo kakor tudi za rodbinsko porabo. V zalogi vedno tudi prvovrstno olje, igle in nadomestni deli.

„SINGER“ šivalni stroji, Bourne & Co. New York.

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 3.

Maribor, Dravska ulica št. 10.

Prodaja na primerna odplačila!

Najstarejša slovenska

pleskarska in ličarska delavnica za stavbe, pohištvo, auto vozove in za vsa v to stroko spadajoča dela se priporoča

Ivan Bricelj

pleskarski in ličarski mojster

LJUBLJANA

Dunajska cesta 16. Dalmatinova ulica 2.

Cene zmerne, fina in točna izvršitev, za dobro blago jamstvo.

Schneider & Verovšek

trgovina z železnino
Ljubljana, Dunajska cesta 16

priporoča svojo veliko
zalogo železa, cementa
in okove za stavbe, peči,
štedilnike in kuhinjsko
opravo. Zmerne cene!

Dr. tehn. ing. MIROSLAV KASAL

oblastveno poverjeni stavbeni in-
žener in mestni stavbenik.

Stavbeno podjetje in tehniška
pisarna za visoke stavbe, arhi-
tekturo, vodne, betonske in
železobetonske zgradbe.

Ljubljana, Gradišče štev. 13.

Projektiranje, ter izvršitev vseh stavb
po najkulantnejših pogojih.

Vodovodni inštalater, kle-
par in krovec.

Zaloga škrlit (strešnikov)

Teodor Korn

Ljubljana

Poljanska cesta štev. 8.

Zavarovalnica in pozavarovalnica „TRIGLAV“

ustanovljena po Slovenski banki v Ljubljani, Jugoslovanski banki v Zagrebu, Beogradu in
New-Yorku, Živnostenski banki v Pragi, jugosl. veleindustriji ltd.

zavaruje

po najugodnejših pogojih proti škodam vsled **požara** in proti **transportnim škodam** ter
prične v najkrajšem času tudi z zavarovanjem škod vsled **vlomov, neizgov, razbitja šip,**
toče, zakonitega jamstva in chomage.

Generalno zastopstvo za Slovenijo: Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5/1,
pri Pokrajinski zvezi društev hišnih posestnikov.

Generalni zastopnik: Ivan Frelih.

Zastopstva v vseh večjih mestih Slovenije. — Sprejema zanesljive in spretno
zastopnike.

Sedež društva BEOGRAD. — Poslovno ravnateljstvo ZAGREB.

Preden sklenete zavarovanje, vprašajte za pogoje in tarife pri tej domači
zavarovalnici.

Internacionalni transporti

F. & A. UHER

Središnja: Ljubljana

Telefon štev. 17.

Podružnica: Maribor

Brzjavni: UHFRSPED.

Expozitura: RAKEK.

Špedicija vsake vrste - Reeks-
pedicije - Ocarinjenja - Skla-
dišča - Redoviti zbirni promet
Wien - Ljubljana - Specialni
zbirni promet iz in v Čeho-
slovaško.

Medić, Rakovec & Zankl, prej:

A. Zankl
sinovi.

Tovarna kemičnih in rudninskih barv ter lakov.

Centrala: Ljubljana. D. z o. z. Skladišče: Novisad.

Brzjavni: MERAKL LJUBLJANA. Telefon: 64.

Emajlni laki. Pravi firnež. Barva za pode.

Priznana najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe
in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklar-
ski in mizarški klej, pleskarski, slikarski in mizarški čopiči, kakor tudi drugi v
to stroko spadajoči predmeti.

»MERAKL«. Lak za pode. »MERAKL«. Linoleum lak za pode. »MERAKL«. Emajlni lak.
»MERAKL«. Brunoline.

Ceniki se začasno ne razpošiljajo

Generalni zastop

vzajemne zavarovalne banke

„SLAVIJE“ v LJUBLJANI

sprejema zavarovanja proti požaru,
vlomu in zavarovanja na doživetje
in smrt.

Rezervni fond: K 125.000.000.—
Letna vplačana premija
K 55.000.000.—

Vsa pojasnila daje generalni zastop
banke „Slavije“ v LJUBLJANI,
Gospodarske ulice št. 12, v lastni hiši.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnice:

Split, Celovec, Trst,
Sarajevo, Gorica,
Celje, Maribor, Bo-
rovlje, Ptuj, Brežice.

LJUBLJANA - STRITARJEVA ULICA 2. Delniška glavica
se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle. K 50.000.000.

Prodaja srečk razredne loterije. Rezervni zakladi
Telefon štev. 261 in 413. Brzjavni naslov: „Banka“, Ljubljana. K 45.000.000.

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 1.
Podružnica v Novem mestu.

Kapital K 20.000.000. — Rezerve okrog K 6.000.000.

Interesna skupnost s Hrvatsko eskomptno banko in Srbsko banko v Zagrebu.

Izvršuje vse bančne transakcije najkulantnije.

Denarne vloge — Nakup in prodaja: efektov, deviz, valut — eskompt menic, terjatev,
faktur — akreditivi — borza.